

שובו בנים שובבי"ם. הבאים מצרימה. מצד אחד הקב"ה פותח את חומש הגאולה במאמר "הבאים" בלשון הוזה. ללמדינו, שכל עוד לא הגענו לקו הסיום של הגלות אנחנו עדיין בגדר של הבאים מצרימה. מצריים היה מקום מסוכן. אנחנו יודעים שביציאת מצרים יצאו בקושי המישית מהיהודים. רוב רובו של כלל ישראל נטמא ונטמע. והכסילים הללו בחושך הלכו. משום מה, בכל דור ודור קמים יהודים כאלו כסילים, ממשיכי דרכם של דתן ואבירם. שונאי יהדות. שונאי תורה ומצוות. ובעיקר שונאים כל מי שאינו תואם להם בדיוק. מתחילת המלחמה, הם יושבים ומתכווצים כאשר הם רואים שיש המון שהכירו את יד השי"ת וההשגחה הפרטית. עטופים בציצית ושם שמיים שוב הפך להיות שגור בפי העם. זה מוציא אותם מדעתם. כמה שעבדו קשה לסלק ממערכת החינוך כל סממן של יהדות והנה זה בא להם בהפוכה. סוג של התגשמות הנבואה של יחזקאל הנביא שאומר שהקב"ה ימלוך עלינו ביד חזקה ובזרוע נטויה ובהימה שפוכה. בשמחת תורה טעמנו חלק מההימה שפוכה. גם ראינו יד ההשגחה העליונה אשר הישיבות ויישובים שומרי שבת קודש לא נפגעו. לנו הקריאה ברורה, שובו בנים שובבים. תתחברו למשה רבינו. תתחברו לתורה. תתחברו לאלו שמצפים לגאולה שלימה. לאלו שרוצים להתקרב לעבודת השי"ת. לאלו שיודעים שכמו שביציאת מצרים "עבדנו את השי"ת בהר הזה", כך כאשר נזכה לגאולה שלימה נזכה ל"ומלאה הארץ דעה את ה'". הבה נקבל על עצמינו מה שהנביא מבקש בהפטרה להסיר את החטא. להתרחק מהשולחנות המלאות קיא רוחני וכדומה. כדי שהקב"ה יתקע בשופר גדול שיבואו כל האובדים והנרחים ויבינו ששיא השיאים זה לזכות להשתחוות לה' בירושלים. במהרה בימינו.

ויפן בה ובה. ראה מה עשה לו צבית ומה עשה לו צדקה. וירא כי אין איש אין איש עתיד לעמוד ממנו שיתגייר. ויד את המלכי ראו היה משה משפת ימי צראשית לעשות המעשה הזה להרוג את המלכי כי כחו של מלכי הוא כחו של קין שהוא מלך הטומאה ומזה אמרו רז"ל שחטת נכרי נבלה ומטמאה במשא כי הטומאה מלך כחו והבן זה: ודע כי ההכאה הזאת כלשון היתה כי המית אותו כרוח שפתיו, וכן דרשו רז"ל שהרגו צס המפורש והראיה ממה שכתוב הלהרגני אתה אומר צאמירה כלבד וצס המפורש של מ"צ אותיות היה, ויש בכתוב התעוררות על זה, וכן אמר דוד ע"ה כך כרינו נגח צסמך נבוס קמינו ואמר זה על מ"צ אותיות ועל זה נאמר כי נשגב שמו לבדו, וזהו כי הוא אמר ויהי זהו תולה ארץ על צלימה והבן זה, ובכח הצס הזה אמר משה עלה שור עלה שור, וכן מלינו צאלישע הנביא צאותם נערים שהתקלסו צו והיו אומרים לו עלה קרח עלה קרח הזכיר צו הכתוב ויפן אחריו ויראם ויקללם צס ה' והוא צס צן מ"צ אותיות ולכך נהרגו מ"צ ילדים הוא שכתוב ותלכנה שטים דובים מן היער ותבקענה מהם מ"צ ילדים, וצא לשון ויד את המלכי כלשון וירא מלאך ה' ויד במחנה אשור, שאין הכונה הכאת יד כי אס הכאת כח: ויטמנהו בחול. אמר לישראל אתם משולים בחול שנאמר והיה מספר בני ישראל כחול הים, החול הזה אדם נוטלו מכאן ונתנו צכאן אין הקול יורא כך לא ישמע הדבר: רבינו בחיי מלמדינו גודל

מעשיו של משה רבינו. הנער יוצא מארמון פרעה, הדבר הראשון שהוא רואה זה הצרות של היהודים. הוא רואה מצרי מכה. הוא מחליט לקום ולעשות מעשה. כי אין איש. והוא איש. והאיש משה. להיות איש, זה להיות דומה ל"איש מלחמה", להשי"ת. בעת משה רבינו בא לומר אימרה שיישמע. יש אדון ויש עבד. עם ישראל הם האדונים. השאר הם עבדים ואין לעבד להכות את אדונו. מי שעושה כך, סופו למות.

וירא והנה הסנה בוער באש, זולק, וזה לרך חידת הנבואה, שהיה המלאך בתוך הסנה, והאש בוערת בסנה סביב המלאך, להורות שזהו לדיקי ישראל, שהם מלאכי ה', בתוך הסנה של עם מצרים, שהיו להם סרזים וסלונים, הסנה יבער באש בצרת עשר מכות, אבל לא יכלו באותן הלכות, כמו שהורה באמרו והסנה איננו אבל, שהיה בלתי כלה באש המלהט בו, כי לא היתה נבואת משה רבינו עליו השלום אז כמו שהיתה אחר כך, כמו שהעיד באמרו כי ירא מהביט אל האלהים על הפך ותמונת ה' יביט אבל מיום מתן תורה ואילך שנגלה אז לכל ישראל פנים בפנים והם לא סבלו זה, כאמרם לא אוסיף עוד לשמוע את קול ה' וכו' והוא לבדו נשאר באותה מדרגה, כמו שאמר שובו לכם ואתה פה עמוד עמדי וכאמרו ויעמוד העם מרחוק ומשה נגש, היתה נבואת משה רבינו פנים בפנים ומראה ולא בחידות: רבינו הספורנו מאיר עינינו. חז"ל אמרו, מדוע נגלה הקב"ה למשה רבינו בסנה, כי הוא מקיים עמו אנוכי בצרה. הספורנו מפרט את עניין הצרות. וזה המסר לגלות שלנו, כי גואל הראשון הוא הגואל האחרון. אנחנו בצאן ההריגה. אך, חסדי ה' כי לא תמו כי לא כלו רחמיו. היינו שאנחנו, עמו וצאן מרעיתו לא נבלה. בעת, כמה שנשקיע יותר בעבודת הקודש שלנו, ככה הקב"ה יפנה לתפילותינו וישמע שוועתינו וישלח לנו גואלינו.

ועתה הנה צעקת וגו', לריך לדעת למה כפל האמור שכבר אמר ואת לעקתם וגו', עוד דקדוק אומרו ועתה, עוד אומרו הנה, עוד אומרו בזה אלי כי לא היה לריך לומר אלי, עוד אומרו וגם ראיתי שכבר אמר זה למעלה, ונראה כי מודיעו ה' למשה כי אז בעודו מדבר עמו בזה לעקת בני ישראל מחדש, ולזה דקדק לומר "ועתה" וגם אמר "הנה" כמראה לומר הנה היא לפני: ואמר בזה אלי, לבד שיש הדרכות בתפלות המוגשות לפני הנעתר, יש מהם שמביאין אותם משרתי עליון ומגישים אותם לפניו יתברך, ויש מהם שהם מעולים שיש בהם כח שאין לריךין אמלעי להגיע לפני הזורא אלל הם מעלמם נגשים לפניו, לזה אמר "בזה אלי" פירוש לבד אמלעי: ואומרו וגם ראיתי את הלחץ, לפי דברי התנא שאמר זה הדחק, הוא פרט שלל נרשם בדברי ה' הקודמים, לזה הולרך ה' לאומרו, ונתכוון באומרו "ראיתי" להגדיל מדורת חפץ הפדיוס, וכמו שפירשנו בפסוק וידע אלהים, והכוונה בהודעת כל זה לומר ועתה לכה וגו' פירוש תיכף ומיד, לבד שום עיכוב, לבד הדחק אשר הם נדחקים אין להמתין שום זמן: הקב"ה מלמד את משה רבינו סודם של מנהיגי ישראל. האור החיים הקדוש מסביר לנו בטוב טעם, כאשר עם ישראל נמצאים בעת צרה, יש לעזור להם מיד. אסור להתמהמה. צריכים לראות מיד מה צריכים ולקום ולעשות. כאשר שחה לארץ נפשם ודבקה לארץ בטנם, מיד יש לקום לעזור להם. בלי שום עיכובים. עוד סוד מגלה לנו האור החיים בדרך אגב, סוד סדר קבלת התפילות. תפילה אמיתית, הבוקעת מלב יהודי הנמצא בתוך מועקה עמוקה, תפילה בזאת בוקעת רקיעים ומגיעה היישר לכסא הכבוד. וברגע שתפילה אכן מתקבלת, הישועה קרובה לבוא. אנחנו נמצאים בימים שיהודים בכל רחבי העולם ממעמקי ליבם זועקים אל השי"ת שיקום וישוענו. הגענו לשלב שאנחנו יודעים שאשור לא יושיענו וכבר לא אומרים אלוהינו למעשה דינו. כולם צועקים ישראל בטח בה' כדי שכל התפילות יתקבלו ברחמים וברצון.